

ROEF RADTIE OP VEKAANZIE

(Spanien Olé)

Bliedspul in drie bedrieven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ROEF RADTIE OP VEKAANZIE – SPANIEN OLÉ** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2006 © Deutscher Theaterverlag Weinheim, Postfach 100261 V, D-69442 WEINHEIM

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Roelof - hoofd van de familie Postma, met als bijzondere kentekenen: betweterig, gierig, met iedereen ruziezoekend en tot aan z'n nek vol met vooroordelen. Bijnaam Roef Radtie.

Jantje - proberend hem zoveel mogelijk in toom te houden, en voor de rest haar lijden met geduld dragend

Wendy - hun bijdehante dochter, die haar eigen speciale reden heeft om ieder jaar met haar ouders dezelfde vakantieplaats te bezoeken

Opa - door alle mogelijke wateren gewassen, en nu ook nog door dat van het naaktstrand aan de playa nudista

Pedro - gewiekste hoteleigenaar, van zo rond de dertig; kwiek, charmant, en de familie Postma om meer dan één reden tolererend

Maria - Pedro's hulp, van onbestemde leeftijd; een goeie ziel, die van haar hart echter geen moordkuil maakt en niet veel op heeft met terrorista uit Hollanda

Coba - eveneens te gast bij Pedro; een met overgewicht kampende kakmadam; heerszuchtige draak en gewend de lakens uit te delen

Siep - haar onder de plak zittende echtgenoot, die bij haar nog nooit echt genoot en ook deze keer weer geen enkele reden tot lachen heeft

Henkie - hun zoon, van het merk slome duikelaar; hopeloos onzelfstandig en niet gebukt gaande onder een overdaad aan intelligentie

Maria kan ook door een man worden gespeeld en heet dan Mario

DECOR:

Het stuk speelt op het zonneterras van een klein hotel in Spanje. Er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. Er zijn geen deuren. Links voren is een kleine openluchtbar gesitueerd en direct daarachter een open doorgang naar de keuken, entree etc. In de korte kant rechts een open doorgang naar de kamers. In de brede achterwand, overwegend links, een open doorgang naar het zwembad, c.q. het strand. De hele omtrek van het toneel wordt gevormd door groenvoorziening, desnoods tegen de achtergrond van een op de coulissen geschilderd woongedeelte. De brede achterzijde, waarachter een zwembad gesuggereerd wordt, kan bij voorkeur echter ook gevormd worden door hoge begroeiing als dennen en palmen. Op het toneel zelf staan een aantal ligbedden, met her en der wat tuinstoeltjes en enkele bijpassende tafeltjes, in aantal afgestemd op de beschikbare ruimte ter plekke.

EERSTE BEDRIJF

Pedro: *(aan het barretje bezig, roept naar achteren)* Maria, rapido! Waar jij blijven? De nieuwe gasten elk moment kunnen komen! En hoe het hier uitzien! *(kijkt in een zakspiegeltje)* Mijn Wendy komt! Ik haar al zolang niet meer gezien!

Maria: *(met emmer, bezem, veger en blik op van achteren)* Altijd Maria moeten maken veel schoon, zodat terugkomen terrorista en maken weer smerig! Necesito unas vacaciones! *(druk in de weer met de bezem)*

Pedro: Tóeristen, Maria! Niks terrorista, maar tóeristen! Zij onze bron van inkomsten zijn en willen hebben alles schoon, als maken vakantie in Spanje.

Maria: Ik willen hebben ook alles schoon in Spanje. Maar ik willen hebben niks terrorista, die maken veel smerig!

Pedro: Maria, als geen toeristen komen, ik ook niks geld verdienen om jou te kunnen betalen!

Maria: Is goed, als boss geld verdienen en mij kunnen betalen. Maar waarom moeten maken terrorista altijd zoveel smerig?

Pedro: Toeristen, Maria, alsjeblieft! En toeristen willen het hebben op vakantie naar hun zin, zoals thuis. Wij hen daarbij helpen en verdienen zo ons geld! Capito Maria?

Maria: Niks capito! Als willen het hebben zoals thuis, *(raapt 'n paar plastic bekers op, 'n paar lege zakjes, 'n lege sigarettenverpakking en 'n sinaasappelenschil)* waarom dan terrorista gooien alles weg als varken? Jij denken zij thuis misschien ook zijn varken? Nee nee boss, thuis in Hollanda alles schoon blanco! Alleen als zij maken vakantie zijn terrorista varken!

Pedro: Maria, nu basta! Jij doen je werk, anders krijgen geen geld! En vandaag komen familie Postma! Jij weet, dat Postma's niet zijn gemakkelijkste ter... eh, toeristen. Daarom jij moeten zijn bijzonder vriendelijk en voorzichtig!

Maria: Ik het weten heel goed, boss, want terroristafamilie Postma zijn grootste varkens van alle varkens! *(werkt ondertussen gestaag door)* En zij altijd praten zo plat van schieten en mijgen. En ook van zwien en zo. Bah! Rare dialectje. En ik mij ook vragen af, waarom wij moeten luisteren naar moeilijke taal van terrorista.

Pedro: Omdat zij zich daardoor voelen geveleid en komen terug. Maar ik zeggen nog eens: basta! *(Maria werkt, onverstaanbaar mopperend, door)*

Coba: *(op van rechts, in fleurige strandjurk, met hoed en zonnebril, zich met een waaier frisse lucht toewuivend)* Oh, Pedro, wat 'n hitte! Ik

heb niets tegen de zonne in Spanje, maor dizze hitte is mij te gek! En dat al op de vrogge míirn! *(roept achter zich)* Henkie, 'n beetie vlot jao. En neem de ventilator met? *(in zichzelf)* Mensen, mensen, ik heb 't zwiet veur de kop staon!

Maria: Si si, señora, dit zijn magnifico weer voor afvallen dikke terrorista. *(in zichzelf)* Met 'n kont als 'n baanderdeur!

Coba: *(kwaad)* Ik ben niet dik, gewoon goed an de maot jao! Wat 'n onbeschoft mens! Pedro, joen personeel mag wel ies wat klantvriendelijker wezen! Ik kom mien goeje geld toch niet hier naor toe brengen om mij te laoten beledigen! *(niest, werpt het gebruikte zakdoekje op de grond)*

Maria: Boss, jij nu zien wie zwien is?

Pedro: *(dreigend)* Maria!

Maria: *(raapt zakdoekje met vies gezicht op)* Maar het zijn waar! *(richting Coba)* Knor knor! *(met haar spullen af via links)*

Pedro: U het haar niet kwalijk nemen, señora Zuurbier. Spaans temperament niet altijd te houden binnen perken. *(komt er al mee aanzetten)* Mag ik u brengen een heerlijke gekoelde sangria? Natuurlijk op kosten van huis.

Coba: *(gaat zitten)* Graag, Pedro. In dizze zonne dreugt 'n mens hielemaol uut! En straks moet jij mij ok weer zo'n gemengd ijs maoken. Met vanille, choco, banaan, maracuja, aardbeien en kiwi. En natuurlijk met slagroom. Maor wel dieetslagroom. Ik moet 'n beetje op mien calorieën letten.

Pedro: Si señora. U maar geven seintje, als Pedro moeten maken calorieëntorpedo!

Coba: En waor blef Henkie nou met die ventilator? *(roept)* Henkie, jong, waor blief jij toch?

Henkie: *(roept onzichtbaar terug)* Ja moe, ik kom d'r an!

Coba: Zeg Pedro, ik wol dat die jong van mij 'n hiel klein beetie van jullie Spaans temperament haar.

Pedro: Uw zoon zijn als een tablet slaap. Hij niks heeft van señora, zijn moeder.

Coba: Nee, hielemaol niet. Jammer genug begunt hij steeds meer op zien va te lieken. *(roept weer)* Henkie, de ventilator! En 'n beetie rap jao! Ik zwiet as 'n otter! Moet ik je dan alles vief maol zeggen? Kom op, 'n beetie tempo jao!

Henkie: *(op van rechts, met ventilator, badhanddoeken en strandtas, uiterst langzaam en onhandig)* Tis toch gien aangenomen wark, moe. Eerst haar ik de ventilator vergeten, toen de badhanddoeken en daorna de tasse. En toch ben ik t'r nou al, wat 'n snelle kerel of niet dan?

Coba: Snel?! Vent, ik zit hier verdorie al uren te wachten! Kom, zet de ventilator op de taofel, zo dat dat ding in mien gezicht blaozen kan!

Henkie: *(doet dat)* Zo moe?

Coba: Goed zo, jonge. En nou moej hum anzetten.

Henkie: *(doet dat)* Hij döt 't niet moe.

Coba: *(doet haar bril af, geduldig)* Henkie, hej hum wel ansloten?

Henkie: Nee moe.

Coba: Dan kan hij 't toch ok niet doen. Je moet de stekker d'r in steken!

Henkie: Ach zo. *(ongelukkig)* Waorin dan, moe?

Coba: *(wijst achter zich, ogen ten hemel)* In 't zölfde stopcontact as gisteren! *(zuchtend)* Henkie toch!

Henkie: Jao moe. *(probeert het)* Moe, de kabel is te kort.

Coba: Daoroume heb ik je ok uitdrukkelijk zegd um 't verlengsnoer niet te vergeten! Hej die metnomen?

Henkie: Nee moe.

Coba: *(waaiert harder)* Henkie, moet ik mij in dizze hitte nou ok nog onneudig opwinden? De ventilator dot 't niet van zölf! Vooruit, haol 't verlengsnoer op. 't Lig op 't dressoir in de kaomer.

Henkie: Jao moe. *(af via rechts, meteen weer terug)* Waor lig 't snoer moe?

Coba: Oh, Henkie! Op 't dressoir! *(ongeduldig)* En haost je nou ies wat. Ik smelt hier nog weg! O mensen, mensen, wat heb ik 'n last van stress!

Henkie: *(langzaam af via rechts)* Jao mao.

Coba: Is 't niet verschrikkelijk, Pedro? Ik starf van de hitte en die jonge reageert zo vlug as dikke stront! Wat moej daor nou met?

Pedro: Is heel eenvoudig, señora. Zelf ventilator en snoer halen.

Coba: In dizze hitte soms? Ik ben hier uiteindeliëks met vekaanzie!

Henkie: *(op van rechts)* Moe, 't snoer lig niet op het dressoir.

Coba: *(geïrriteerd)* Dan zal 't wal argens anders liggen!

Henkie: Nee moe, 't lig nargens. 't Zit an de fóhn.

Coba: Gelukkig. En waor hej hum nou?

Henkie: Hij zit nog an de fóhn, moe. 't Snoer daarvan is ook te kort.

Coba: *(wanhopig)* Dan gao jij nóg ies naor de kamer, trek de fóhn d'r uut en snel weerkommen!

Henkie: Met de fóhn moe?

Coba: Nee Henkie! Met 't verlengsnoer!

Henkie: Dat kan niet moe, want va hef de fóhn neudig um de plakdieltje van zien scheepsmodel *(of legpuzzel)* te dreugen. En zönder fóhn löp 't snoer niet... eh, anders umme, geleuf ik.

Coba: *(kwaad)* Dan moet hij veur mien part maor blaozen! Wat interesseert mij dat stomme scheepsmodel *(of die stomme legpuzzel)*

nou! (*dwingend*) Henkie, jij gaot nou onmiddellijk dat snoer haolen, heur je?!

Henkie: (*weer sloom af via rechts*) Jao moe.

Coba: (*blijft zich toewaaieren*) Die vent maakt mij nog gek! Tis net zien va! Dat is ook zo'n slome duikelaar! En hopelijk giet Henkie niet hielemáol de zölfde kaante uut.

Pedro: Het waarschijnlijk al te laat zijn, señora.

Coba: Tis nooit te laot! Je kunt mensen nog tot op hoge lief tied opvoeden. Maor Henkie is in staot um mij van zien verstaand te beroven!

Pedro: Hij al aardig op weg zijn, señora.

Maria: (*opgewonden op van links*) Boss, madre mio! Komen rijden voor, terroristafamilie Postma uit Hollanda! Ah, boss, Postma nog veel erger dan dikke sehora hier! (*gaat met tuinschaar het groen snoeien*)

Pedro: (*verheugd*) Eindelijk! Wendy!

Coba: (*argwanend*) Wat zee die daor zo pas?

Pedro: Zij denken, dat deze hitte erger is dan in Hollanda en nog altijd worden zwaarwichtiger, señora.

Coba: Daorin hef ze bij wieze van uitzondering geliek. Dizze hitte, dizze stress, vreselijk! (*roept*) Henkie!

Henkie: (*op van rechts*) Kiek, moe, ik heb 't snoer!

Coba: Goed zo, jong, mooi daon. Maor wel 'n beettie tempo!

Henkie: Jao mao. (*is omstandig bezig*) Moe, ik heb dörst.

Coba: Pedro, 'n flessie Spa op kamertemperatuur veur Henkie en nog 'n ieskolde sangria veur mij.

Henkie: Moe, ik wil mien Spa ok ieskold.

Coba: Henkie, je weet toch, dat kolde draank niet goed is veur je maog. En zorg nou maor, daj die ventilator an de gang kriegt! Ik starf nog van de hitte!

Maria: Zolang dikke seriora nog kunnen zoveel praten, zij nog lang niet gaan dood.

Coba: Hee zeg, mondje dicht jao?!

Henkie: (*heeft de ventilator, die nu op Maria gericht staat, aan de gang*) Kiek moe, hij dijt 't!

Coba: Dan draai hum asjeblijft zo, dat hij "mij" in het gezicht blas! (*doelt op Maria*) Dat mens hef gien wind van mien ventilator neudig!

Maria: Ik niks nodig veel waaien. Hier al wind genoeg zijn. Maar zware motor hebben veel koeling nodig, si si. (*gaat verder met snoeien*)

Coba: Zeg, als 't nou niet aflopen is met die beledigende opmarkings...

Pedro: (*komt vlug tussenbeide met bestelling*) Hier komen heerlijke verfrissing: een flesje op temperatuur van kamer en ijsgekoelde sangria voor señora Zuurbier.

Coba: Zo, Henkie, die heb jij intied ok wel verdiend. Maor niet te vlug drinken, heur je? *(hij drinkt z'n glas haastig leeg)* Henkie toch, ik haar zegd: langzaam drinken! Dat is niet goed veur je maog! *(drinkt haar glas net zo haastig leeg)* Pedro, nog een sangria! Ieskold!

Maria: Si si, veel koelmiddel voor dikke terrorista! Veel drink, veel zweet!

Coba: Pedro, kun jij dat respectloos figuur niet eindelijk ies wat fatsoen bijbrengen? En laot heur asjeblijft ophollen met dat akelige geknip! Dat mens warkt mij op de zenuwen! Kom Henkie, zeg toch ok ies wat!

Henkie: Jao moe.

Pedro: *(naar Maria toe)* Maria! *(leest haar, onverstaanbaar, de les, haar sommerend te gaan; zij dient hem, onverstaanbaar, van repliek, met schaar dreigend op Coba doelend en mopperend af via links)*

Coba: Pedro, wat haar dat schepsel te vertellen? Hef ze mij soms bedreigd?

Pedro: *(bezwerend)* Oh, no no sehora! Maria zeggen zij graag ander werk doen, als schaar van knip-knip storen. En zij u gewenst een veel prettige vacaciones!

Coba: *(lijdend)* Dizze hitte en dan ok nog dat mens! Mien bloeddruk! Henkie, gao ies kieken waor je va blef! Hij kan toch niet de hiele dag op zien kaomer blieven hokken!

Pedro: Señora hem vanmorgen bij ontbijt hebben gegeven arrest op kamer, omdat hij gemorst met koffie.

Coba: Maor toch niet de hiele dag! Henkie, gao kijken!

Henkie: *(af via rechts)* Jao moe.

Coba: *(doet haar hoed af, strekt zich op een ligbed uit)* 'n Duttie zal mij messchien wel goed doen. *(slaapt)*

Pedro: *(verheugd)* Ik horen stemmen! Dat zijn stem van mijn Wendy! Eindelijk!

Roelof: *(op van links, kapot hoedje op, in doordeweekse pantalon en overhemd, draagt niets anders dan 'n sleutelring met autosleutel aan z'n vinger)* Zo, daar bent we dan weer! *(roept achter zich, ongeduldig)* Waor blieven jullie nou?

Jantje: *(moeizaam op, gevolgd door Wendy en opa, alledrie beladen met koffers, draagtas, luchtmatras, zonnenscherm, koelbox enz.)* Je haaren toch ok wel wat kunnen draogen, Roelof. Wij bent uiteindelijk vrouwen!

Roelof: Zij weer! Ik drang jao de autosleutel en de verantwoording! Bovendien heb ik reden. *(rekt zich naar alle kanten)* Dat was me wel weer 'n rittie zeg. Alles dot mij zeer! *(tot Pedro)* Kunnen jullie Spanjolen gien betere wegen anleggen? Wel de hiele kust

dichtmetselen met hotels, maor nargens 'n fatsoenlijke weg. Ieder jaar 't zeilfde liedtie! Tweeëndartig uur in de auto!

Jantje: Dat is je eigen schuld, Roelof. Haar je Wendy of mij ok maar ies moeten laoten rijden.

Roelof: Dan was gien iene van oes meer in leven!

Jantje: En jij haaren ok niet iedere honderd kilometer huuven te stoppen um naor de banden te kieken. Dat is toch warkelijk overdreven!

Roelof: Mens, jij hebt daor toch toch hielemaol gien kiek op. Aj hier langer dan 'n minuut veur een stoplicht staot, steelt ze je zo de banden af!

Opa: (*korzelig*) Ik heb honger en wil 'n borrel!

Wendy: Asjebliedt zeg! We bent t'r nog maor net en jullie begunnen al weer te bekvechten! We bent uiteindeliëks met vekaanzie en niet thuus. En dan die stomme veuroordelen, dat is toch gewoon belachelijk! Bovendien kunnen jullie fatsoenshalve messchien ies begunnen met Pedro goejedag te zeggen! (*met knipoog*) Hallo Pedro! Zo as jij misschien al in de gaoten hebt: de familie Postma is t'r weer. (*weer met knipoog*) Ik vin 't mooi um je weer te zien!

Jantje: (*met moeite articulerend*) Buenos noches, Pedro.

Pedro: (*vrolijk*) Dat weliswaar willen zeggen "welterusten", maar niettemin buenos dias en welkom. Wensen mooie vacaciones in Spanje!

Roelof: Begunt dat Spaans gesnater nou al weer? Ieder jaor 't zölfde! Haar ik mien zin maor deur dreven, dan waren wij naor Zandvoort gaon!

Opa: Ik wil nou eindeliëks 'n borrel en ok wat te bikken.

Jantje: (*richting Roelof*) Begunt hij weer over zien Zandvoort! Al twintig jaor heuren wij niks aans. En wees nou eem rustig, opa, je kriegt zo metien wel wat te eten!

Pedro: Mag ik als begroeting eerst aanbieden glaasje sangria?

Wendy: (*enthousiast*) O jao, Pedro, veur moe en mij graog, zo as ieder jaor! En jullie, pa, opa?

Roelof: Nee! Dat zuurtieswaoter heb ik de afgelopen negentien jaor niet gedronken en daor kriegten jullie mij nou ok niet aan. Ik gao mij toch zeker niet van allerlei ziektes op 't lief haolen. Hebben jullie trouwens an mien pillen tegen diarree dacht?

Opa: Ik wil nou 'n borrel, aans gao ik weer op huus an!

Pedro: Voor de señors misschien een biertje? Een Spaanse cerveza?

Roelof: (*verachtelijk*) Nee, die peerdemiege drink ik ok niet! Ik heb, zo as altied, mien eigen bier metbracht. (*haalt al een flesje bier en z'n eigen glas uit de koelbox, opent fles met opener, die hij uit z'n broekzak haalt, gooit kroonkurk op de grond, legt opener op de tafel*)

Ik neem gien onneudig risico. En de eerste portie heb ik al mooi gekoeld in mien privé-ieskassie, hihhi. *(schenkt al)*

Wendy: *(honend)* An dat Spaans bier bent ok al hiel veul overleden!

Jantje: Roelof, moet jij nou al begunnen met bier? Tis nog midden overdag!

Roelof: Ik heb onderweg maor twaalf blikkies had! Begunt dat gedonderjaog nou al weer? *(drinkt)*

Opa: En as ik nu niet rap 'n een borrel krieg, pis ik zo in 't zwembad! *(draait al naar achteren en frunnikt aan z'n broek)*

Wendy: Pedro, zorg alsjeblieft dat opa 'n borrel kreg, aans döt hij 't ok nog! Opa, pak in die handel! Wij bent hier niet in Kloetenbarg. *(Pedro serveert de dranken, waaronder ook de borrel)*

Jantje: *(verwijtend)* Opa, gedraog je toch ies! Roelof, dat is joen schuld. Allent umdat jij met bier bent begonnen, moet hij nou ok wat.

Roelof: Dat bier en die jenever bent in elk geval goedkoper dan dat brouwsel van joe!

Pedro: Salute, beste gasten. Op uw aangenaam verblijven hier. *(allen drinken)*

Jantje: Roelof, zullen we niet eerst de koffers naor oeze kaomer brengen en utpakken?

Wendy: Toe nou moe, gien stress! We hebben toch alle tied van de wereld!

Roelof: Precies mien idee! Die koffers kunnen ok straks utpakt worden, as de zonne niet meer schient! *(trekt al broek en overhemd uit)* Kom op, uut de kleren allemaol, dan kunnen we mooi broen worden! Dan kunt de buren as wij d'r weer bent ok zien dat wij in Spanje west hebben! Die zullen gruun uitslaon van afgunst! *(staat nu in onderhemd, ouderwetse shorts en kniekousen)*

Jantje: Roelof, je kunt hier toch niet zo maor...

Roelof: Natuurlijk kan ik dat! Uuttrekken die handel! Van elke zunnestraol wordt profiteerd! *(alles wat hij uittrekt laat hij gewoon op de grond vallen)*

Wendy: *(trekt haar T-shirt uit, draagt bikini)* Eindelieks ies 'n goed idee van va!

Opa: *(trekt ook alles uit, tot op z'n lange ouderwetse en vaak herstelde onderbroek en idem overhemd na)* Ha, nou gaon we 't kriegten. Strippetiese, zo as in de blootfilms op de tillevisie waor as Roelof altied naor kek. *(laat ook alles op de grond vallen)*

Jantje: Opa, trek onmiddellijk die kleren weer an! Schaom jij je niet?

Opa: Schoondochter, as ik nou niet votdaodelijk nóg 'n borrel krieg, trek ik nog meer uut en kun "jij" je schaomen! *(lachend)* Of net niet natuurlijk.

Wendy: Vlug, Pedro, nog 'n borrel, want hij is t'r toe in staat!

Pedro: Si, señor, borrel komen eraan! (*verwachtingsvol*) En jij, Wendy?

Jij ook nog meer uittrekken? (*brengt opa een borrel*)

Wendy: Aha. En wat krieg ik t'r veur, as ik verder gao?

Roelof: (*gaat breedbenig voor haar staan*) Wendy, ik waarschouw je!

Laot je niet in met zo'n Spanjool. Die bent naomelijk levensgevaarlijk!

Wendy: (*ironisch*) Dat weet ik va. Die steken de banden van je auto an flarden, vergiftigen je eten en vreten vast en zeker kleine kinder op!

Man, man, in welke eeuw leef jij eigenlieks?

Roelof: Over auto gesproken! Opa, jij kiekt op zien minst ieder uur naor oeze auto veur 't hotel! En zo gauw zo'n iene zich t'r dichter dan zeuven meter bij in de buurt waogt, roep jij hard um hulp. Die zal ik dan wel eem 'n lessie leren!

Wendy: Pa, net of de Spanjaarden niks beters te doen hebben dan zich um die aole roestbak van joe te bekommeren.

Opa: (*is inmiddels ergens gaan zitten*) Ik wil nou 'n flessie bier! Kep dorst as 'n peerd. En van mij mag 't ok wel 'n Spaanse wezen. As 't maor 'n beetje vlug giet, want aans: (*doet net alsof hij z'n broek wil uittrekken*) strippetieze!

Pedro: (*komt er al mee*) Alstublieft, señor grote vader.

Roelof: (*gaat bij opa zitten, drinkt met smaak z'n bier*) Ha, dat döt mij goed. Mien eigen bier, ieskold, net as in huus! Dat is veur mij echt vekaanzie. Opa, kiek maor uut, dat jij je met dat slootwaoter van die daor (*nikt op Pedro*) niks op de hals haolt. We hebben je nog 'n paor jaor neudig. Nog 'n paor jaor trekken van 't riek en pensioenfonds bent mooi metnomen. (*klopt hem op de schouder*) Je hebt t'r hard genug veur moeten warken aole. En daorumme hebben wij joe nou ok ies 'n keer metnomen.

Jantje: Roelof, zullen we de spullen eerst naor oeze kaomer brengen, aans blieven ze hier in de weg staon.

Roelof: Naor de kamer brengen kan, aans worden ze messchien wel stolen. Maor dat is dan ok alles, want eerst moeten we nou broen worden!

Wendy: Neem dan eerst maor dat malle ding van je kop, zo dat de zunne ok overal bij kan. Met je kniekousen an ziej d'r sowieso uut as 'n vogelverschrikker.

Roelof: Dat hoedtie zit gien iene in de weg. Daor heb jij gien sikkepit met te maoken. Zorg jij d'r maor liever veur, dat je ver genug uut de buurt van de kerels blieft. Tegen ieder en iene, die prebeert met joe in contact te kommen, zeg je maor, daj trouwd bent met 'n bokser en dat je va slager is.

Wendy: Pa, je bent warkelijk onmeugelijk!

Roelof: Kan best, maor ik weet teminnen hoe of je die luu op 'n afstand moet hollen.

Opa: Ik wil nog 'n borrel. En dan zol ik ok wel ies willen weten wanneer wij hier eindelijkks wat te kauwen krieggen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto